

Verslag juli 2013

Beste vrienden, donateurs en belangstellenden,

Eindelijk was het dan zover... Na alle verhalen en foto's van pap en mam, opa en oma, zijn we met ons gezin naar Oeganda vertrokken om te zien en te ervaren hoe het daar is.

Het is een reis geworden met heel veel hoogtepunten maar soms wel zwaar. En dat typeert ook meteen het leven in Oeganda... Het leven in Oeganda is overleven, met een grote glimlach, vechtlust, maar het is een hard bestaan.

In Oeganda heerst er grote armoede, je kunt er niet omheen. Overal waar je kijkt zie je lemen hutjes, kinderen in kleren die met scheuren aan elkaar vast zitten en mensen zwoegen.

Dit heeft een hele grote indruk op ons gemaakt.

Maandag zagen we voor het eerst het mooie schoolgebouw opdoemen, liggend tussen allemaal armoedige huisjes. Het zijn 2 schitterende gebouwen geworden.

Het terrein is omheind met een mooi nieuw hek en een groene poort, met loopdeur. Meteen zien we dat dit echt nodig is aangezien kippen, geiten en alle mensen uit de buurt anders zo het terrein op zouden lopen.

De nieuwe poort

"apron" is klaar en het nieuwe hek staat er

We werden door het schoolhoofd Damalie onthaald. Alle kinderen zaten in de klassen de lessen te volgen. Vervolgens is het één groot avontuur geweest.

Om 10.20 uur gaat elke dag de bel, pauze. Zo ook toen wij er waren. Wat een feest. De kinderen vonden het fantastisch om ons te zien. Ze hebben nog nooit blanke kinderen gezien, heeel interessant. En wij op onze beurt vonden het allemaal schatjes!

Meteen hebben we de ballen, hoepels en springtouwen die we hadden meegebracht aan ze gegeven. Prachtig vinden ze dat. De hele week hebben Thijs en Fleur met hen in de pauzes gespeeld.

Fleur en Thijs hebben een les gevolgd in P4(ongeveer vergelijkbaar met onze groep 6). P4 heeft een nieuwe juf, Martha. Een heel goede juf, die erg begaan is met de kinderen en enthousiast les geeft. Het klaslokaal van P4 is ondertussen ook mooi gedecoreerd. Aan de muren hangen posters met de lesstof die ze nu leren en werkjes van de kinderen. Ze kunnen er trots op zijn!

Alle klassen hadden liedjes voorbereid die ze voor ons gezongen hebben. Het was schitterend, ze deden allemaal zo hun best. En ze kunnen heel goed zingen en dansen. Daar kunnen wij nog wel een puntje aan zuigen.

P1

P2

P3

P3 en P4 klonken echt fantastisch. En wat een ritmegevoel!

P4

Met de klassen van Thijs en Fleur in Nederland hadden we speelgoed, puzzels en leerspelletjes ingezameld. Daarom konden we na alle liedjes iedereen een autootje geven. Ze waren er heel blij mee, zowel jongens als meisjes, jonge als oudere kinderen.

Maar we waren er natuurlijk niet alleen om cadeautjes uit te delen. Pap en mam hadden ons gevraagd om ze te laten zien dat je ook spelend kunt leren. Dat je naast de

standaard schoolboeken ook andere spullen en methoden kunt gebruiken om creativiteit, nieuwsgierigheid en ruimtelijk inzicht te bevorderen. In Oeganda geven ze traditioneel en klassikaal les. De juf zegt iets, en de hele klas zegt het drie keer na, ook als ze er niets van snappen.

Thijs en Paul hebben met de hoogste klassen puzzels gemaakt, memory gespeeld en lego gebouwd. Pap en mam hadden al eerder lego meegenomen. Het was heel leuk om te zien dat de kinderen er zo enthousiast mee speelden. Zelfs in de pauzes vroegen ze naar lego. Kwamen ze tijdens het laatste bezoek van pap en mam niet verder dan een rechte muur. Nu bouwden ze al hele huizen en autootjes.

Puzzels en memory vonden ze nog erg moeilijk. Sommige kinderen maakten puzzels van 20 stukjes, anderen kregen nauwelijks 2 stukjes aan elkaar. Memory werd gespeeld met niet meer dan 10 a 12 kaartjes. Hier kunnen ze dus voorlopig nog wel mee vooruit en wat van leren.

Fleur en Martine hebben in P2 geknutseld. De juffen van P1 en P2 wilden graag iets doen met crêpepapier. Fleur heeft voorgedaan wat je er mee kunt doen en P2 is ijverig aan de slag gegaan. Het was interessant om te zien dat de juf allemaal dezelfde soort knutsels verwachtte, terwijl wij het

juist leuk vonden dat de kinderen hun eigen creativiteit gebruikten en met de mooiste creaties kwamen.

Juf Marcy van P1 en juf Damalie van P2 vinden knutselen heel leuk. Het was dan ook leuk om te zien dat er knutsels in de lokalen hingen die gemaakt waren van materialen die pap en mam de vorige keer meegenomen hadden.

In de ochtend krijgt iedereen pap.

Tussen de middag krijgen de kinderen van P3 en P4 posho (=maïsmeel brouwsel) met bonen.

Kok Prossy zorgt voor het eten, goed georganiseerd en lekker (als we de kinderen moeten geloven).

Ze is heel blij met haar nieuwe keuken.

Tevens is ze een soort moeder voor de kinderen.

Met haar eeuwige glimlach en haar werklust zorgt ze voor alle kinderen. Als alle kinderen te eten hebben, trapt ze een balletje mee, trekt ze alle uniformpjes weer even recht en geeft ze de kinderen een dikke knuffel of aai over de bol.

Uiteraard werd er ook lesgegeven toen wij er waren. Met juf Marcy van P1 hebben we leuk gepraat over de aanpak. Het is lastig voor haar dat de kinderen die bij haar in de klas komen voor het eerst naar school gaan. Ze spreken nog geen woord Engels en hebben nog geen enkele vorm van onderwijs gevolgd. Als oplossing heeft ze de klas in tweeën gedeeld. Eén deel heeft het al aardig door en krijgt al het meer gevorderde lesmateriaal, terwijl het andere deel ook nog "kleuterschool"lesmateriaal aangeboden krijgt. Ze lijkt hiermee een goede benadering te volgen. Het is een heel lieve en goede juf, met een stel vrolijke kinderen in haar klas.

Met Damalie hebben we gesproken over de "betere" leerlingen. Damalie ziet dat sommige kinderen meer uitdaging nodig hebben dan anderen, net als bij ons. We hebben verteld hoe ze dat bij ons doen (bv. lesmateriaal aanbieden van een klas hoger; "breder"lesmateriaal aanbieden dat de kinderen stimuleert, zoals bv. de spellen/spullen die wij hebben meegenomen).

Zelf vertelde ze dat ze het belangrijk vond dat de kinderen meer leerden over de "wijde" wereld.

Daar waren we het helemaal mee eens. Alle kinderen zijn nog nooit verder gekomen dan hun "wijk" tot aan de rivier.

Hopelijk krijgen we ooit een potje geld om de kinderen een keer mee te nemen op een soort "schoolreisje", zodat de kinderen op "ontdekkingstocht" kunnen gaan.

Op de laatste dag wachtte Fleur en Thijs nog een verrassing:
 Omdat Fleur en Thijs samen met hun Nederlandse vrienden zoveel spulletjes voor hen hadden
 ingezameld, hebben ze voor ons en onze Nederlandse vrienden iets terug willen doen.
 In alle klassen hebben ze voor de jongens ballen gemaakt van plastic zakken en soort touw en voor
 de meisjes poppen van bananenbladeren.

Een tweeling uit P2 kwam met een mooi ingepakt pakketje, van hun oom waar zij woonden. In het
 pakje zat fruit en een dankbriefje.

Er kwam een meisje naar Fleur toe gerend, die haar verlegen een prachtig armbandje in haar handen stopte. Fleur was hier helemaal ondersteboven van omdat ze van iemand die niets heeft, zo'n mooi cadeau kreeg.

Zo hebben we kennis gemaakt met de St.Agnesschool. Het was een fantastische ervaring!

Fleur en Thijs hebben er 122 vriendjes en vriendinnetjes bij. We willen gauw weer terug!

We zijn super trots op pap en mam, opa en oma!! De hele vakantie hebben we ons afgevraagd hoe ze al dat werk voor elkaar hebben gekregen. In Oeganda werkt alles anders. Pap en mam gaan al die tijd vele malen naar Oeganda en het is hun allemaal gelukt door hard werken en heel veel doorzettingsvermogen.

Er staat een schitterende school, goeddraaiend, met reeds 4 klassen vol kinderen die anders niet naar school waren gegaan. Daar hebben we ontzettend veel bewondering voor!

Uiteraard blijven we geld nodig hebben. In februari start er weer een nieuwe klas. (Wees)kinderen die anders niet naar school zouden gaan; waarvan de opvoeders geen geld hebben om een school te betalen. Daarom namens ons een verzoek om het project onder de aandacht van vrienden en kennissen te brengen en wellicht daarmee het aantal donateurs uit te breiden. Uiteindelijk kost het slechts een tientje per maand om een kind een jaar lang naar school te sturen!

Dan zit deze jongen volgend jaar misschien ook op school.

Groetjes,

Fleur, Thijs, Paul en Martine in 't Zandt

Juli 2013

www.agnesschooloeganda.nl